

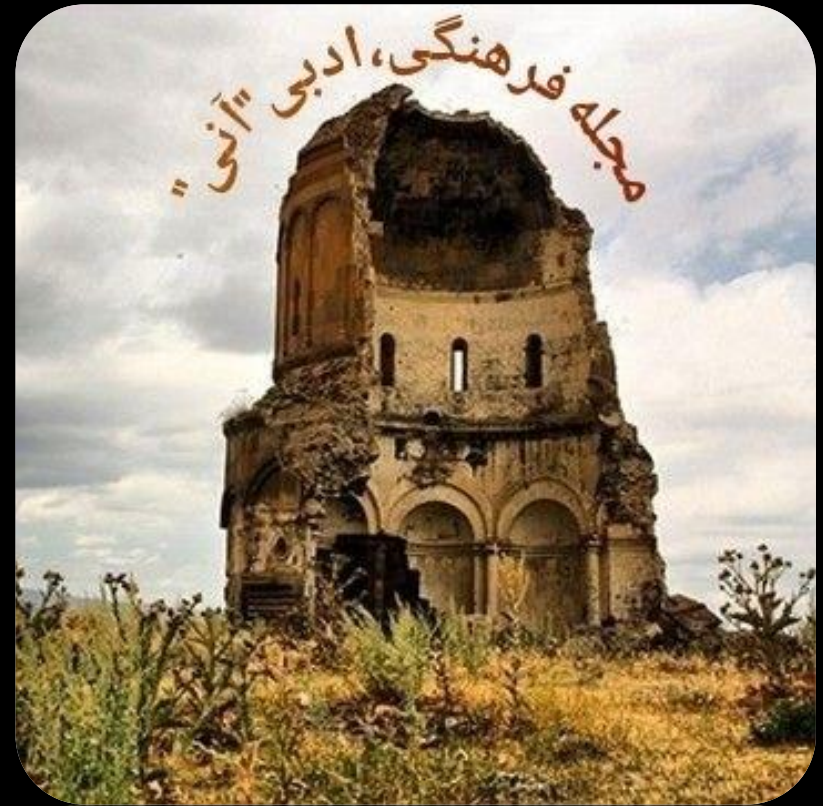
ՄՆԻ ԵԱԲԱԹԱԹԵՐԹ مجله ادبی آنی

وب سایت: <http://aniletters.com>

شماره 22-33 آذر 1402

در این شماره خواهید خواند:

- نقش فلسفه در ادبیات
- این شماره با یادی از مفاخر تاریخ
موسیقی ایران گلهای هنرمند فقید جواد
معروفی
- مصاحبه با دکتر عباس اقبال مهران
- Երաժշտության գարգացումը
Հայաստանում
- ՀՐԱՁՅԱ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

فهرست

مقدمه.....	۱۰-۱۲
بزرگان شعر.....	۱۳-۲۰
ادبیات جهان.....	۲۱
ادبیت ارمنی.....	۲۳
ادبیات ایران.....	۲۲
شعر شاعران.....	۲۵-۳۰
حکایت ها.....	۳۲
تبلیغات.....	۴-۶
موسیقی.....	۳۶-۳۷
بهداشت دهان و دندان.....	۳۸
مصاحبه.....	۴۱-۴۳

طراح وبسایت: داوود مهد کیا
@esher.official

دسته بندی موضوعی: ادبیات
دوره انتشار: هفته نامه
مدیر مسئول: آیتنا- آرزو مانیان
شماره: سی و سوم
پست الکترونیکی:

www.ani.arzoomanian@yahoo.com

تلگرام:

t.me/anisettes

اینستاگرام:

[@ani_arzoomanian](https://www.instagram.com/ani_arzoomanian)

وب سایت:

www.aniletters.com

www.anipoetry.ir

تبلیغات

آلبرت آرستا کس یانس

قلم زنی دستی سبک تبریزی روی فلزات گرانبها
ساخت و تعمیر انواع ظروف و زیور آلات
جهت سفارش با شماره تلفن زیر تماس حاصل فرمایید.

۰۹۱۹۰۲۶۶۵۵۲

ادوین آرزومانیان

خرید، فروش و تعمیرات تخصصی لپ تاپ و
قطعات.
شماره تماس:

۰۹۱۰۱۴۴۹۹۶۶

قلم زنی و نقره سازی ادوارد

ساخت انواع منسوجات نقره
جهت سفارش با شماره تلفن های زیر
تماس حاصل فرمایید.

66710039

09195088536

دکتر بهزاد هوشمند

متخصص و جراح بیماری های لته و ایمپلنت

۲۲۰۱۹۳۶۶

۲۲۰۱۹۰۷۳

- پلاتو فیزیکیال تئاتر اریال یوگا و نمایش
- استودیوی ضبط موسیقی و آهنگسازی
- مجهز به فضای باز مجزا

محدوده کریمخان
تلفن تماس:

۰۹۳۶۹۲۷۵۲۲۸

جناب آقای علی دماوندی

تجربه حس خوب با اریال یوگا

کالری سوزی بین ۴۰۰ تا ۱۰۰۰ کالری

افزایش انعطاف پذیری بدن

از بین بردن گرفتگی عضلات

تسکین فشارهای مفاصل و ستون فقرات

تقویت عضلات شکم، پهلو و کمر

افزایش حس حضور در محیط

آزاد کردن اندورفین

افزایش تصادد

mirela__art

Let's relax with
MIRELA

کریم خان

۰۹۳۶۹۲۷۵۲۲۸

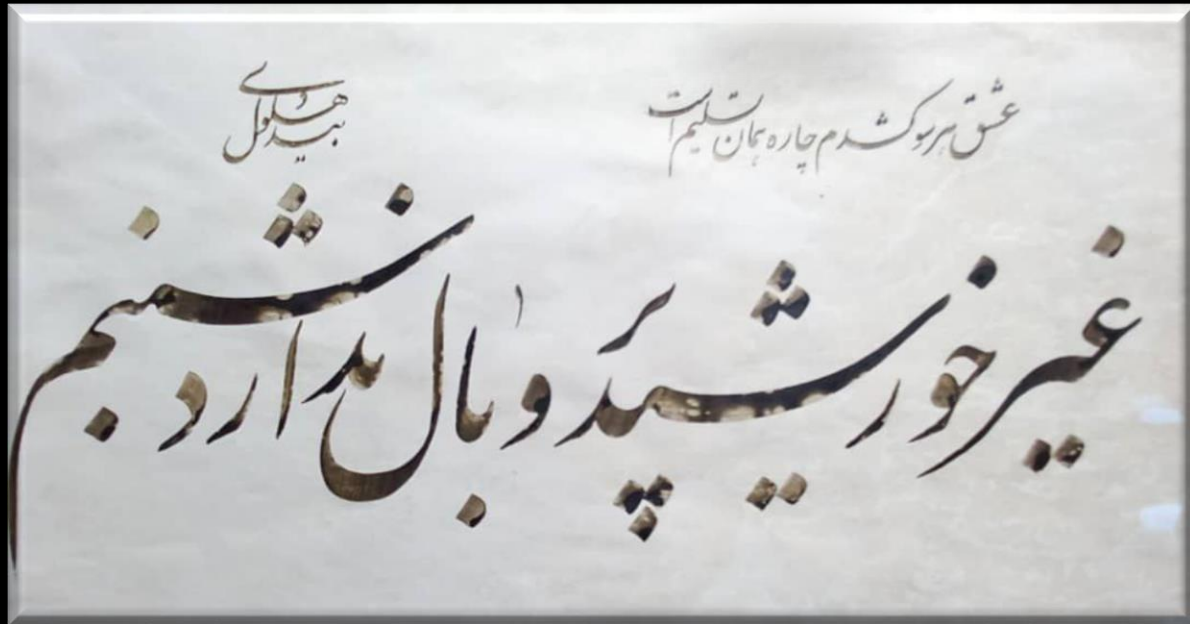
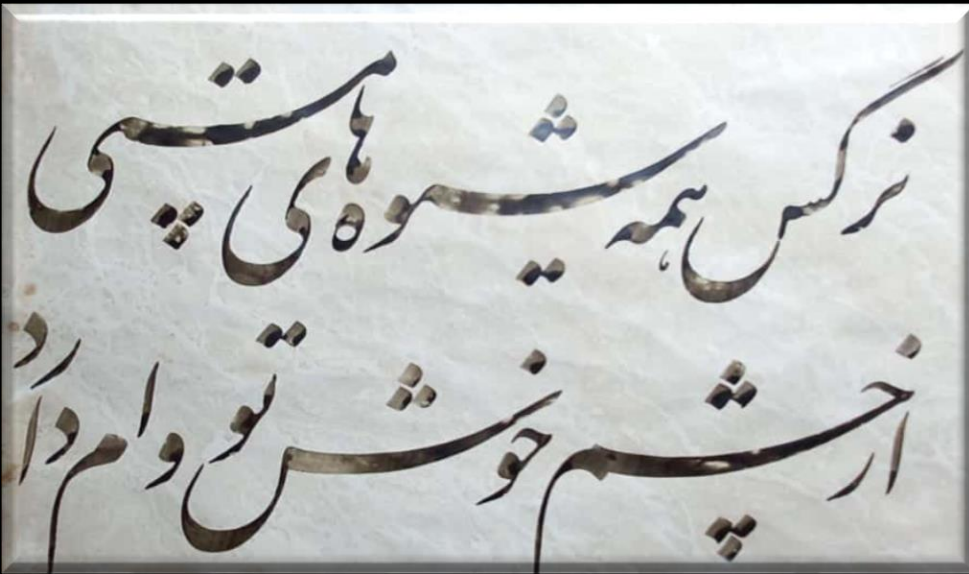
[@mirela__art](https://www.instagram.com/mirela__art)

مدرس انجمن خوشنویسان ایران

خطاط: علی ملک

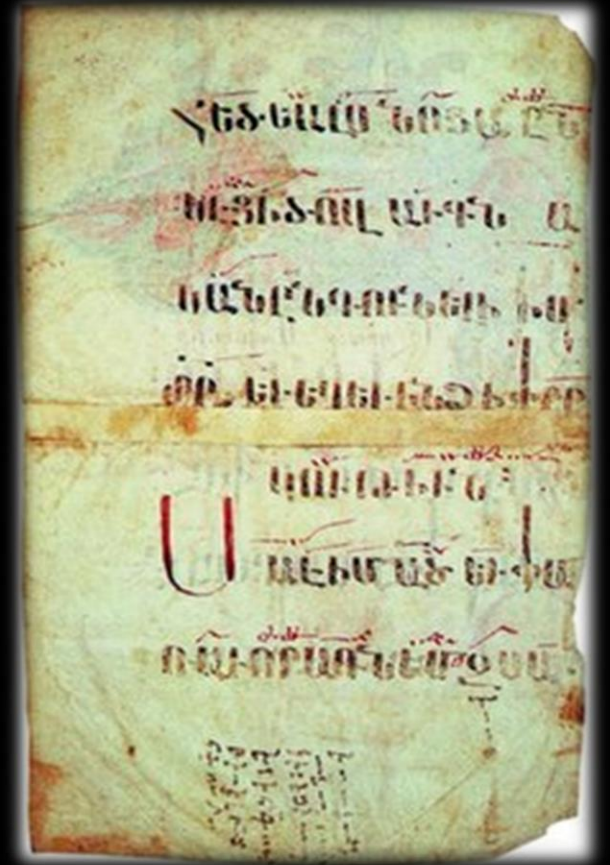
Ali.malek.art

Երաժշտության զարգացումը հայաստանում

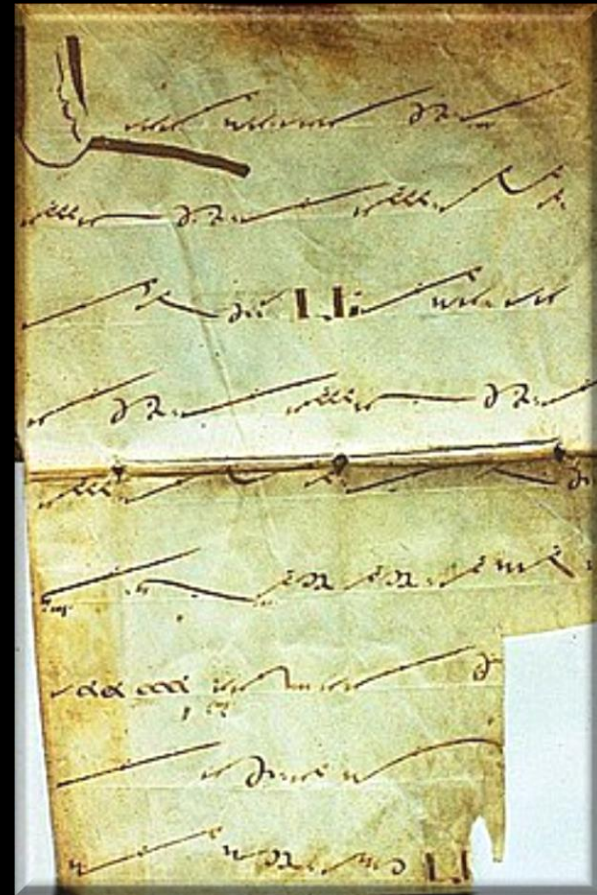
301 թվականից, երբ Հայաստանը, աշխարհում առաջինը լինելով, պետականորեն ընդունեց քրիստոնեությունը որպես պաշտոնական կրոն, հիմք է ստեղծվում հայկական քրիստոնեական եկեղեցական երաժշտության զարգացման համար: Ազաթանգեղոսը հայտնում է, որ IV դարի վերջից բարձրագույն դպրոցներում երգեցողություն են ուսուցանել: Միննույն ժամանակ հայտնի է հայկական հոգևորականության բացասական վերաբերմունքը հեթանոսական երաժշտական ժառանգության հանդեպ:

Հայ հնադարյան երաժշտության զարգացմանը նպաստում է նաև ավատատիրության ֆեոդալիզմի ձևավորումը: Սակայն գուսանական արվեստը ենթարկվում է հալածանքների (այդուհանդերձ շարունակելով իր զարգացումը):

Հայերեն խազեր, հին հայկական նոտագրություն, X դար

Հայ եկեղեցական երաժշտության
զարգացմանը նպաստեց 405 թ-ին Մեծ
Հայքի վերջին Արշակունի արքաներից
մեկի Վռամշապուհի հրամանով իր
քարտուղար Մեսրոպ Մաշտոցի կողմից
հայկական այբուբենի ստեղծումը (կամ,
հավանական է, պարզապես կորսված
հայկական այբուբենի վերականգնումը):
Վարդապետարաններում (հայկական
դպրոցներում, որոնք, ինչպես հայտնում է
Մովսես Խորենացին, առաջին անգամ
հիմնադրում է Մեսրոպ Մաշտոցը),
ուսուցանվում են երաժշտություն և երգ:
V - VI դարերում ստեղծվում են առաջին
հոգևոր երգերը, որոնց հեղինակներն են
Մեսրոպ Մաշտոցը, Սահակ Պարթևը,
Հովհաննես Ա Մանդակունին, Ստեփանոս
Սյունեցին, Կոմիտաս Ա Աղեցցին:
Եկեղեցական երաժշտության
զարգացման ընթացքում ձևավորվում են
շարականները (V դար):

Հայկական նոտագրություն,
XII դարի ձեռագիր

Դեկտեմբերի 8-ը բանաստեղծ,
արձակագիր, թարգմանիչ,
հասարակական գործիչ,
հրապարակախոս,
ՀԽՍՀ մշակույթի վաստակավոր գործիչ
ՀՐԱԶՅԱ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ ծննդյան օրն
է
(08.12.1919 – 22.11.1997):

Ինձ քուրմ լինելու տենչը չի հուզում
Կամ ալաբաստրե հուշարձանն անձիս,
Ես ոլիմպիացու տիտղոս չեմ ուզում,
Չի գայթակղում ինձ փառքի դափնին:

Անդարձ գոհում եմ ես ինձ իմ երկրի
Փառքի, փրկության դրոշին պայծառ,
Գարնան մի ծաղկի, մի կաթիլ ջրի,
Մի բուռ հայրենի իմ հողի համար:

مقدمه

برای فهم تأثیرگذاری ادبیات در فلسفه بر هم دیگر در طی ادوار مختلف در ابتدا باید بینش عمیقی نسبت به مسائل مختلف داشته باشیم و اینکه خود را از هرگونه چهارچوب ذهنی رها سازیم.

فلسفه و ادبیات دو دنیای متفاوت و در عین حال وابسته به همدیگر هستند که مکمل همدیگرند. ادبیات در بطن فلسفه و فلسفه در آغوش ادبیات پرورش یافته است چرا که از طریق ادبیات است که میتوان افکار فلسفی را با نگاهی شاعرانه و زیبایی شناسی به رشته تحریر درآورد، به بیان دقیق تر فلسفه ادبیات شاخه از زیبایی شناسی میباشد اما به رغم همه اینها، راه فلسفه و ادبیات یکی نیست. فیلسوفی که زیبا می نویسد به این دلیل فیلسوف خوبی شمرده نمی شود. او باید بتواند طرح مشکل کند و به روشن کردن گزاره های دشوار بپردازد. فلسفه به اعتباری «کوششی است در حوزه اندیشه برای دریافت و بیرون آوردن ژرف ترین و کلی ترین تصورات ما».

بعضی فیلسوفان، نویسندگان و شاعران بزرگی بوده اند: هراکلیتوس، پارمیندس، افلاطون، لوکرسیوس، شوپنهاور، نیچه، راسل و سارتر از این جمله اند.

در برابر اینها ارسطو، کانت و هگل هستند که دشوارنویس اند. هگل بویژه فیلسوفی است غامض و خواندن آثار او حتی برای فیلسوفان و نویسندگان آلمانی، دشوار است. نوشته های او، ارسطو و کانت، ارزش فلسفی زیاد دارد اما از لحاظ ادبی چشمگیر نیست.

در فلسفه با این سوال روبه رو میشویم که هنر چیست؟ فلسفه همچون خانه ایست که شاخه های مختلف هنر در آن رشد و نمو پیدا میکنند.

اما سوال اینجاست فلسفه ریشه اش به کجا برمیگردد؟

فکر فلسفی در جایی ریشه می دواند که درباره شناخت چیزها و مفهوم ها، پرسش های بنیادی طرح شود و پای استدلال و منطق به میان آید و چنین کاری تمرکز زیاد می خواهد از مردم نمی توان انتظار داشت که به فلسفه و منطق روی خوشی نشان دهند. قصد فیلسوف هنرنمایی ادبی نیست، به همین دلیل رک و راست و خشک و بی پیرایه می نویسد اما ادبیات هم دشوار است چرا که با دل حرف می زند و پر از شیرین کاری، رازپردازی و تصاویر تجسمی و دلپذیر است.

ادبیات، شاخه ای از هنر و پس از موسیقی، عام ترین نوع هنری است. در شعر و قصه و نمایشنامه، زبان پرآب و تاب می شود و کلام زیب و زیور می یابد و خیال ها و تصورات ما را وسعت می دهد. این زبان، خودانگیخته و همانند بازی است. شوپنهاور می گوید: «شعر یعنی به کار انداختن تصورات به کمک کلمه ها.»

ممکن است فردی، شخص زیبایی را ببیند و از زیبایی او به وجد آید. آنچه او در این زمینه خواهد گفت احتمالاً بیانی سراسر است و شخصی خواهد بود اما اگر شاعر باشد، سخنش پر از رمز و راز می شود و فضایی برای بازیگری خیال خواننده و شنونده به وجود می آورد. ادبیات، ما را بیشتر مجذوب می کند. هنرمند بودن خوشتر از فیلسوف بودن است.

فلسفه در واقع درک دو مفهوم چیستی و هستی میباشد اما ادبیات سرآغاز بافتن شالی از احساسات میباشد.

هر کدام دنیای به رنگهای مختلف دارند و به نوعی مکمل هم میشوند با وجو تمکامی تناقض ها. در آخر بگویم این دو دنیای پهناور را باید جداگانه شناخت تا تاثیر هر کدام بر دیگری را بتوان درک کرد.

فلسفه و ادبیات

Շուշանիկ Կուրդինյան

بخش اول:
بزرگان شعر

Մովորել է ծննդավայրի Արդուլթյան օրիորդաց դպրոցում, ռուսական պրոգիմնագիայում: 1893 թվականին մտել է հնչակյան կուսակցության շարքերը, մի քանի աղջիկների հետ կազմել առաջին հնչակ օրիորդաց խումբը:

Կուրդինյանը հասարակական ակտիվ աշխատանք է տարել Կովկասի հայության շրջանում. հայտնի է եղել նրա հիմնադրված ակումբը Վլադիկավկազում: Նրա անունով փողոց, դպրոց և գրադարան կա Գյումրիում: Երևանի Մալաթիա-Սեբաստիա համայնքում Կուրդինյանի անունով փողոց և նրբանցք կա:

Ստեղծագործական աշխատանք

Առաջին քանաստեղծությունը տպագրել է «Տարագ»-ում, 1899 թվականին, առաջին պատմվածքը՝ «Աղբյուր»-ում, 1900 թվականին: Հ. Հակոբյանի հետ դարձավ հայ պրոլետարական պոեզիայի հիմնադիրը: Եթե Կուրդինյանի առաջին շրջանի ստեղծագործություններում որոշակիորեն զգացվում է Հ.Հովհաննիսյանի, Հ.Թումանյանի, Ա.Իսահակյանի ազդեցությունը, ապա հետագայում հեղափոխական պայքարը նոր որակ է հաղորդում նրա պոեզիային, նպաստում ստեղծագործական անհատականության ձևավորմանն ու հաստատմանը:

1907 թվականին լույս է տեսել Կուրդինյանի առաջին՝ «Արշալույսի ղողանջներ» ժողովածուն, որի մի շարք քանաստեղծություններ նոր, ինքնատիպ խոսք էին 20-րդ դարի հայ ազգային պոեզիայում՝ բարձր գաղափարայնությամբ, խավարի ու բռնության դեմ ծառացող ոգով: Նրա պոեզիան բարձր է գնահատել ժամանակի գրական-քննադատական միտքը: Ալեքսանդր Մյասնիկյանը, Կուրդինյանին համեմատելով իտալուհի Ադա Նեգրիի հետ, ընդգծել է հայ քանաստեղծուհու հետևողական հեղափոխականությունը, անդավաճան նվիրվածությունը բանվոր դասակարգի պայքարին:

Կուրդինյանի ստեղծագործության էջերից մեկը նվիրված է կանանց իրավունքների պաշտպանությանը հայ իրականության մեջ («Մենք էլ միանանք», «Արծվի սերը», «Ինձ մի սիրիր», «Մի թե», «Դերձակուհին», «Գաղթական կինը» և այլն): Կուրդինյանը գրել է նաև պիեսներ («Կարմիր խաչը», «Ոսկե ձկնիկը», «Ջրադացպան», «Այրված սիրտը»), որոնք չեն բեմադրվել:

Ետհոկտեմբերյան շրջանում, 1917–1922 թվականներին, Կուրդինյանը ստեղծել է Հոկտեմբերյան հեղափոխության հաղթանակը փառաբանող, նորի զգացողությամբ,

աշխատանքային պաթոսով համակված մի շարք երգեր [«Նոր օրեր», «Մաղթանք», «Ողջույն քեզ», «Մահը» (նվիրված Վ. Ի. Լենինին), «Կարմիրներ» և այլն]: Կուրդինյանը հասարակական ակտիվ աշխատանք է տարել Կովկասի հայության շրջանում, հայտնի է եղել նրա հիմնադրած ակումբը (Ս. Շահումյանի անվան) Վլադիկավկազում: 1921 թվականին տեղափոխվել է Սովետական Հայաստան:

Հերանուշ Արշակյան

Ծնվել է Կ. Պոլսում: Սովորել է Մաքրիգյուղի ֆրանսիական իգական դպրոցում, ապա ծննդավայրի Մաքրուհյաց հայկական դպրոցում:

Քնարաշունչ բանաստեղծություններում արտահայտել է հասարակական թախճոտ տրամադրություններ («Լրում», «Երկու ճամփաները», «Հույս», «Ղարիպը», «Լացին գիշերը», «Մահվան մոտ» և այլն), որոնք հեղինակի մահից հետո լույս են տեսել «Ծաղիկ» պարբերականում, ապա 1909 թվականին հրատարակվել առանձին գրքով: Գրել է նաև մի շարք պատմվածքներ, նովելներ: Նրա բանաստեղծությունները տեղ են գտել բազմաթիվ դասագրքերում և ժողովածուներում: Նրա բանաստեղծությունները լույս են ընծայվել նաև Հայպետհրատի կողմից 1956 թվականին:

Մահացել է Կոստանդնուպոլսում, թոքախտից:

William Wordsworth

William Wordsworth (7 April 1770 – 23 April 1850) was an English Romantic poet, best known for *Lyrical Ballads* (1799), which he wrote with Samuel Taylor Coleridge. He and Coleridge helped to launch the Romantic Age in English literature.

Wordsworth is best known for *The Prelude*, which is a semi-autobiographical poem of his early years that he revised and expanded a number of times. It was not published during his lifetime, instead published a year after his death by his wife.

Before being published, it was known as “the poem to Coleridge”, which shows just how close the two poets were.

Wordsworth lived until he was eighty years old, passing away in 1850 from pleurisy. From 1843 until his death, he was Poet Laureate.

Satura, Eugenio Montale

Nato a Genova nel 1896 da una famiglia di commercianti, Eugenio Montale (Premio Nobel nel 1975) inizia a frequentare fin da giovanissimo gli ambienti culturali e letterari. La sua prima raccolta di liriche, *Ossi di seppia*, risale al 1925, e subito si fa notare per l'originalità del linguaggio e dei temi trattati. A questa pubblicazione seguono poi *Le occasioni*, in cui è evidente l'adesione alla poetica dell'ermetismo, *La bufera e altro*, *La farfalla di Dinard* e *Auto da fé*. È nel 1971 che esce *Satura*, che contiene gli *Xenia*, un gruppo di liriche dedicate al ricordo della moglie, Drusilla Tanzi, deceduta nel 1963, e chiamata con l'appellativo affettuoso di "mosca". Tra queste compare la celebre *Ho sceso, dandoti il braccio*, almeno un milione di scale, una poesia dal sapore diaristico e prosaico, che esprime tutto il dolore della perdita e della mancanza attraverso un linguaggio scorrevole e diretto.

Михаил Лермонтов

Михаил Лермонтов — один из самых известных русских поэтов, и признание к нему пришло еще при жизни. Его творчество, в котором сочетались острые социальные темы с философскими мотивами и личными переживаниями, оказало огромное влияние на поэтов и писателей XIX–XX веков. «Культура.РФ» рассказывает о личности, жизни и творчестве Михаила Лермонтова.

ابوشعب هروی

ابوشعب صالح بن محمد معروف به ابوشعب هروی از شاعران خراسانی دوره سامانی بود.

وی از شعراء قدیم دوره سامانی و از سده سوم هجری قمری بود. چنانچه در تذکره‌ها آمده است، وی اواخر زمان رودکی را دریافته است. منوچهری او را در شمار استادان پیشگام شعر پارسی آورده است. عوفی او را در ردیف شعرای متقدم آن عهد آورده و هدایت گفته که او اواخر زمان رودکی را دریافته.

دوزخی کیشی بهشتی روی و قد
آهو چشمی حلقه زلفی لاله خد

لب چنان کز خامه ی نقاش چین
بر چکد بر سیم از شنگرف شد

گر ببخشد حسن خود بر زنگیان
ترک را بی شک ز زنگ آید حسد

بینی او تارکی ابریشمین
بسته بر تاری ز ابریشم عقد

از فرو سو گنج و از بر سو بهشت
سوزنی سیمین میان هر دو حد

بخش دوم: ادبیات جهان

امدادگر غیبی، در دستگاهی جراثقال مانند بر فراز صحنه ظاهر میشود و گره از کار فرو بسته قهرمان می‌گشاید. در نمایشنامه کشف و شناخت هم که سبب پایان انتظار است متداول بوده است. پیشگویی، الهام و طالع بینی و نیز گروه همسرایان و هنرپیشه های اصلی همواره در امر کشف و شناخت نقش مهمی داشته اند.

شخصیت سازی: پرداختن به خصلت و سیرت گرچه (بر طبق نظریه ارسطو) بعد از مرحله طرح قرار دارد، در تراژدی یونان از اهمیت زیادی برخوردار بود. در بعضی نمایشنامه ها، شخصیتها اندکی از سطوح نوع خود بالاترند، اما در بسیاری از تراژدی ها، شخصیت هم به صورت نوعی و هم به صورت فردی مطرح میشود و شماری از آنها چهره ای آنچنانی انسانی داشته اند که میتوانند ستوده جهانیان باشند.

وزن: در تراژدی های یونان قسمتهای گفتاری بیشتر به وزن ثلاثی ایامبیک یا وزن رباعی تروکائیک است. غزلیات و قطعات غنائی بیانگر غم و شادی که گروه همسرا و هنرپیشه اجرا میکند دارای اوزان غنائی متعدد است.

بخش سوم: ادبیات ایران

از نظر فکری: شعر منوچهری بیرونی تر و شعر مسعود درونی تر است. منوچهری در جمع است و آنجا هم که تنها میشود با خیال معشوق و ممدوح سرگرم است. اشیا را از دور و از سطح لمس میکند و از نظر عاطفی با آنها درگیر نمی شود، از کنار آن ها می گذرد نه از متن آنها. مسعود از همان آغاز تنهاست و حتی کوس رحلت را هم خودش می زند نه تبیره زن. ارتباط او فقط با اجزای زنده طبیعت در شب است. با آنها هر چند دور و سهمگین می نمایند- رابطه یی درونی و ملموس دارد. سخن گفتن او را با ستاره امروز هم میتوان احساس کرد (مسافر بی خوابی در اتوبوسی که از جاده های کویر می گذرد)، در او یک حالت تضاد و دوگانگی است. هم با خود است (بیشتر) و هم با ممدوح (کمتر). هم صدای باش را میشنود و مباحش را، هم جوی را هم مجوی را و ناخودآگاه وضع شعر بینابین عهد سلجوقی را نشان میدهد که یک سر آن در قصیده مدحی سبک خراسانی است و سر دیگر آن در مضامین معنوی غزل سبک عراقی، از این روست که در دل او هم حرص و هم قنوع است و شعر حماسی و هم سخت عاطفی و غنایی است.

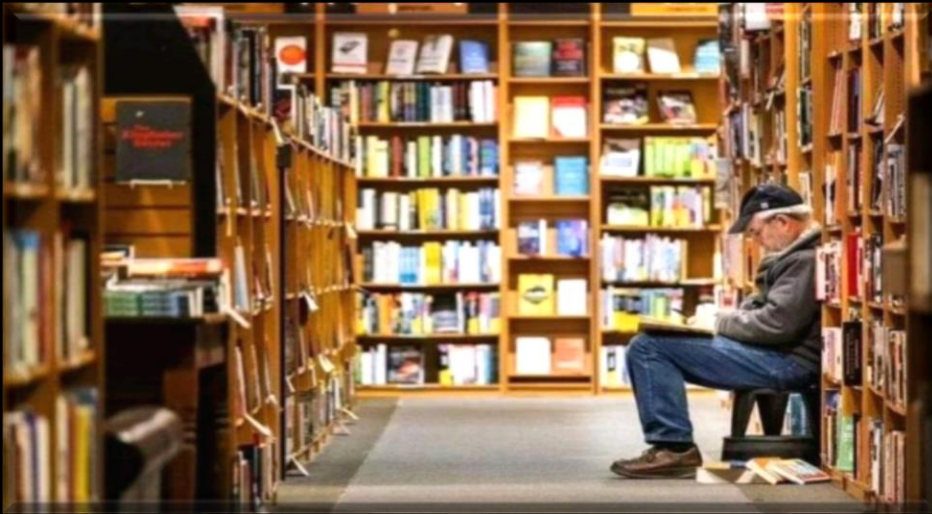
بخش چهارم: ادبیات ارمنی

شاه پارت که هراسناک شده بود با شتاب قدام به انعقاد پیمان صلح کرد و نه تنها از تسلط بر " هفتاد جلگه " صرف نظر کرد، بلکه آترپاتاکان و ماد و سرزمین شمالی میانرود را نیز از دست داد.

تیگران وضوح موجود را با یک وصلت سلطنتی محکمتر کرد. او دختر خود را پادشاه آترپاتاکان به زنی داد.

تیرگان دوم با غلبه بر پارت ها ، خود را به لقب " شاه شاهان " که تا آن زمان در انحصار شاهان پارت بود، ملقب کرد.

لشکر کشی بعدی تیگران به سوی جنوب بود. در آنجا حدود یک قرن پیش از آن تموریک به ارمنستان ملحق شده بود. این لشکر کشی نیز با موفقیت انجام شد و دیری نپائید که تیگران همه سرزمینهای واقع در حاشیه رود فرات را یک به یک فتح کرد و تنها حایل میان قلمرو او و سرزمینهای تحت حکومت سلوکیان رود فرات گردید.

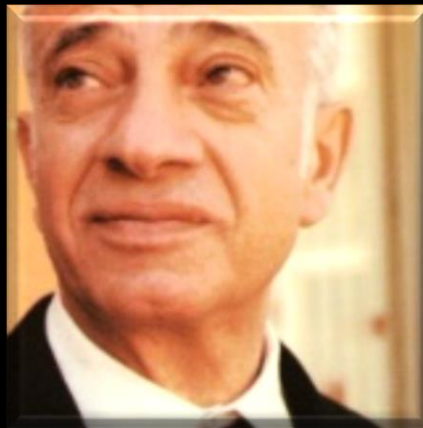
روی ویتترین یک کتابفروشی در شهر رم نوشته شده:

"همه عشقی چون رومئو و ژولیت میخواهند بدون اینکه بدانند
این عشق ۳ روز دوام داشت و جان ۶ نفر را گرفت"!!!!
کتاب بخريد تا بیشتر بدانيد همدیگر را یافتن
هنر نیست...
هنر این است که...
همدیگر را گم نکنیم
قدر داشته هامونو بدونیم و عشقهای اطرافمون رو ببینیم.

Արդյոք կապրե՞ս սիրտըս մաշող
կարոտը հեզ...
Չարտասանված, սրտում թաղված
երազներըս աստեղաշող
Արդյոք կապրե՞ս ու...

Արդյոք կըզգա՞ ս սիրտըս այրող սերը
երազ...
Այն խոսքերը, այն երգերը, որ քեզ
ասել ես չեմ կարող.
Արդյոք կըզգա՞ ս...

Վահան Տերյան

بخش بنجم:
شعر شاعران

«Եթէ Կամենաս»

Եթէ կամենաս, եթէ հաւատաս՝
Գալիքը լոյս է.
Եւ մինչեւ անգամ մահը վաղահաս
Յարութեան յոյս է...

Ես գուցէ իյնամ երազի ճամբան,
Ինձ համար ուշ է.
Բայց դուն կը տեսնես պայծառ ապագան,
Որ այսօր յուշ է...

Եթէ ականջ տաս հայոց լեռներուն՝
Սիրտը ժիր զանգ է.
Եւ մինչեւ անգամ օտար տեղ ու տուն
Հայրենի վանք է...

Մուշեղ Իշխան

“Rimani” by Gabriele D’Annunzio

**Rimani! Riposati accanto a me.
Non te ne andare.
Io ti veglierò. Io ti proteggerò.
Ti pentirai di tutto fuorché d’essere
venuta a me, liberamente, fieramente.
Ti amo. Non ho nessun pensiero che non
sia tuo;
non ho nel sangue nessun desiderio che
non sia per te.
Lo sai. Non vedo nella mia vita altra
compagna, non vedo altra gioia.
Rimani.
Riposati. Non temere di nulla.
Dormi stanotte sul mio cuore...**

“L’infinito” by Giacomo Leopardi

**Sempre caro mi fu quest’ermo colle,
E questa siepe, che da tanta parte
Dell’ultimo orizzonte il guardo esclude.
Ma sedendo e mirando, interminati
Spazi di là da quella, e sovrumani
Silenzi, e profondissima quiete
Io nel pensier mi fingo; ove per poco
Il cor non si spaura. E come il vento
Odo stormir tra queste piante, io quello
Infinito silenzio a questa voce
Vo comparando: e mi sovvien l’eterno,
E le morte stagioni, e la presente
E viva, e il suon di lei. Così tra questa
Immensità s’annega il pensier mio:
E il naufragar m’è dolce in questo mare.**

Друзья́ мои, прекра́сен наш сою́з!
Он как душа́ нераздели́м и ве́чен

—

Неколеби́м, свобо́ден и беспече́н
Сраста́лся он под се́нью дру́жных
муз.

Куда бы нас ни бро́сила судьби́на,
И сча́стие куда́ б ни повело́,
Всё те же мы: нам це́лый мир
чужби́на;
Оте́чество нам Ца́рское Село́.

Георгий Иванов

Упал крестоносец среди копий и дыма,
Упал, не увидев Иерусалима.

У сердца прижата стальная перчатка,
И на ухо шепчет ему лихорадка:

— Зароют, зароют в глубокую яму,
Забудешь, забудешь Прекрасную Даму,
Глаза голубые, жемчужные плечи...

И львиное сердце дрожит, как овечье.

А шепот слышнее: — Ответь на вопросец:
Не ты ли о славе мечтал, крестоносец,
О подвиге бранном, о битве кровавой?
Так вот, умирай же, увенчанный славой!

To the Harbormaster
Frank O'Hara

I wanted to be sure to reach you;
though my ship was on the way it got caught
in some moorings. I am always tying up
and then deciding to depart. In storms and
at sunset, with the metallic coils of the tide
around my fathomless arms, I am unable
to understand the forms of my vanity
or I am hard alee with my Polish rudder
in my hand and the sun sinking. To
you I offer my hull and the tattered cordage
of my will. The terrible channels where
the wind drives me against the brown lips
of the reeds are not all behind me. Yet
I trust the sanity of my vessel; and
if it sinks, it may well be in answer
to the reasoning of the eternal voices,
the waves which have kept me from reaching you.

Tired
Langston Hughes

I am so tired of waiting,
Aren't you,
For the world to become good
And beautiful and kind?
Let us take a knife
And cut the world in two—
And see what worms are eating
At the rind.

من گفتم نیارم که تو ماهی صنما
روشن بتو گشت ماه و ماهی صنما

من شاه جهان مرا تو شاهی صنما
فرمانت روا بهر چه خواهی صنما

عنصری بلخی - رباعیات

چون میگذرد کار چه آسان و چه سخت
وین یکدم عاریت چه ادبار و چه بخت

چون جای دگر نهاد میباید رخت
نزدیک خردمند چه تابوت و چه تخت

عنصری بلخی - رباعیات

می‌دانم رفتت حتمی است
همان گونه که عشقت حتمی است
می‌دانم شب‌هایی خواهم داشت
که در آن طولانی خواهم گریست
به اندازه‌ی خنده‌های اکنونم
و سعادت امروزم
همان اندوه آینده‌ام خواهد بود
اما رقص بر لبه‌ی پرتگاهت را
به خواب شبانه ترجیح می‌دهم
همچون یک مومیایی
که زمان را بی‌حرکت در تابوتش می‌خواباند

غادة_السمان

ترجمه: #محبوبه_افشاری

عشقم را در سرم دفن کردم
و مردم پرسیدند
چرا سرم گل داده است؟
چرا چشم‌هایم مثل ستاره‌ها می‌درخشند؟
و چرا لب‌هایم از صبح روشن‌ترند؟

می‌خواستم این عشق را تکه‌تکه کنم
ولی نرم و سیال بود، دور دستم پیچید
و دست‌هایم در عشق به دام افتادند
حالا مردم می‌پرسند که من زندانی کیستم؟!

هالینا_پوشویاتوسکا

ترجمه: #محسن_عمادی

از مظلومی که از روی ترس
به ظالم احترام میگذارد
بیش از هر چیزی متنفرم ...

چه گوارا

بید

عقیده ای که مردم آن را
از ترس جانشان پذیرفته باشند
زیاد پایدار نخواهد بود ...

جورج اورول

بید

بخش ششم:

حکایت‌ها

چوپانی عادت داشت تا در یک مکان معین زیر یک درخت بنشیند و گله گوسفندان را برای چرا در اطراف آنجا نگه دارد. زیر درخت سه قطعه سنگ بود که چوپان همیشه از آنها برای آتش درست کردن استفاده می‌کرد و برای خود چای آماده می‌کرد. هر بار که او آتشی میان سنگها می‌افروخت متوجه می‌شد که یکی از سنگها مادامی که آتش روشن است سرد است اما دلیل آن را نمی‌دانست. چند بار سعی کرد با عوض کردن جای سنگها چیزی دست‌گیرش شود اما همچنان در هر جایی که سنگ را قرار می‌داد سرد بود تا اینکه یک روز وسوسه شد تا از راز این سنگ آگاه شود. تیشه‌ای با خود برد و سنگ را به دو نیم کرد. آه از نهادش برآمد. میان سنگ موجودی بسیار ریز مانند کرم زندگی می‌کرد. رو به آسمان کرد و خداوند را در حالی که اشک صورتش را پوشانده بود شکر کرد و گفت: خدایا، ای مهربان، تو که برای کرمی این چنین می‌اندیشی و به فکر آرامش او هستی پس ببین برای من چه کرده‌ای و من هیچگاه سنگ وجودم را نشکستم تا مهر تو را به خود ببینم.

♥ داستانی فوق‌العاده برای کسانی که همه چیز رو بد می‌بینند ♥

در فولکلور آلمان، قصه آموزنده‌ای هست:

مردی صبح از خواب بیدار شد و دید تبرش ناپدید شده است. شک کرد که همسایه اش آن را دزدیده باشد، برای همین تمام روز او را زیر نظر گرفت. متوجه شد که همسایه اش در دزدی مهارت دارد، مثل یک دزد راه می‌رود و مثل دزدی که می‌خواهد چیزی را پنهان کند، بچ می‌کند. آنقدر از شکش مطمئن شد که تصمیم گرفت به خانه برگردد، لباسش را عوض کند، نزد قاضی برود و شکایت کند. اما همین که وارد خانه شد، تبرش را پیدا کرد؛ زنش آن را جابجا کرده بود. مرد از خانه بیرون رفت و دوباره همسایه اش را زیر نظر گرفت و دریافت که او مثل یک آدم شریف راه می‌رود، حرف می‌زند و رفتار می‌کند.

پائولو کوئیلو می‌گوید: «همیشه این نکته را به یاد داشته باشید که ما انسانها در هر موقعیتی، معمولا آن چیزی را می‌بینیم که دوست داریم ببینیم»

و امروز که کتابت و چاپ بخش مهمی از زندگی انسان ها شده است ،نقال قصه نیز نمی تواند راوی آن باشد.راوی یکی از عناصر درون قصه است،در حالی که نقال یکی از عوامل بیرون قصه است.نظرگاه راوی در قصه های عامیانه ، معمولا دانای کل است.راوی قصه های عامیانه از همه چیز و همه جا خبر دارد.درون دل آدم ها را می بیند و از گذشته و آینده آنها خبر دارد.

قهرمان: قصه قهرمان می خواهد، اما این قهرمان الزاما با تصور عامه از قهرمان هم خوان نیست. قهرمانان قصه ممکن است شاه زادگانی باشند که کوه ها را جا به جا میکنند و یا کچلی که از تمامخصوصیات ، فقط تنبلی را به ارث برده است و یا حتی حیوانات. هر چند که همین قهرمانان نیز پرشمار نیستند.

صمد بهرنگی در افسانه های آذربایجان ، چند چهره مشخصی را به مثابه چهره ها و قهرمانان افسانه ها بر می شمارد که عبارتند از:

۱- کچل: جوانی تنبل، و در عین حال زیرک،خوش شانس، و فقیر

۲- وزیر: چهره ای منفی، چاپلوس، مودبی، و پول پرست

۳- دیو: موجودی بسیار پرزور و در عین حال پخمه و کودن.

۴- روباه و گرگ: دو قهرمان آشتی ناپذیر و ناسازگار افسانه های آذربایجان.

برخی معتقد هستند که واژه «یلدا» توسط مسیحیانی که از رم باستان به ایران مهاجرت کردند، وارد فرهنگ ما شده است. در مورد تاریخچه شب یلدا باید بدانید که قدمت این شب دقیقاً مشخص نیست و گفته می‌شود که پیشینه ۷ هزار ساله دارد. آثار و ظروف به جای مانده از هزاران سال پیش نشان می‌دهد که این شب از ۷ هزار سال پیش نیز در میان ایرانی‌ها جشن گرفته می‌شد و شبی خاص تلقی می‌شد.

آشنا شدن با فلسفه شب یلدا در کنار این که شب یلدا ۱۴۰۲ چه روزی است و چه جایگاهی در تقویم ما ایرانیان دارد، می‌تواند شیرینی این شب طولانی را برایمان دلچسب‌تر کند. از زمان‌های دور شب یلدا برای مردم ایران نماد پیروزی روشنایی بر تاریکی بود. مردم ایران باستان بر این باور بودند که در شب یلدا تاریکی و روشنایی یا بدی و خوبی به ستیز با هم می‌پردازند و بعد از پیروزی روشنایی صبح آفتاب دوباره طلوع می‌کند. از همین رو یلدا برای ایرانی‌ها نماد عشق، محبت، روشنایی و خورشید است. «یلدا» یک واژه سریانی به معنای زایش و تولید است. ابوریحان بیرونی معتقد بود که یلدا به معنای «میلاد خورشید» است و هنوز هیچ‌کس نمی‌داند که این واژه چگونه و از چه زمانی وارد زبان فارسی شده است.

جز نقش تو در نظر نیامد ما را
جز کوی تو رهگذر نیامد ما را
خواب از چه خوش آمد همه را در عهدت
حقاً که به چشم در نیامد ما را

حافظ

شب یلدا از زمان داریوش یکم، یعنی حدود ۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح، در تقویم ما ایرانی‌ها ثبت شد و از آن زمان با شوق و اشتیاق زیادی این مراسم اجرا می‌شود. در مورد شب یلدا فلسفه‌های مختلفی وجود دارد. برخی بر این عقیده‌اند که یلدا شب پیروزی نور بر تاریکی است و برخی دیگر این شب را به عنوان شب «تولد میترا» یا «الهه خورشید» می‌شناسند. به هر حال این شب از گذشتگان دور در میان ایرانی‌ها وجود داشته و تا به امروز به عنوان شبی برای دور هم بودن، شادی و امیدواری شناخته می‌شود.

بخش هفتم: موسیقی

«موسیقی دانان بزرگ ایرانی درگذشته»

مرتضی خان محجوبی: (بخش اول)

علی رقم همه تحسین ها و تجلیل های که از وی شده هنوز یک فهرست کامل و دقیق و مشخص از کارهای او فراهم نگردیده. و راقم این سطر و سطر که سالها از عمرش را عاشقانه در پی زندگی و آثار مرتضی خان محجوبی سر کرده اند هنوز هم موفق به این کار نشده اند.

در زمینه موسیقی ایرانی هنوز کارهای بسیاری است که انجام نشده است و این هنرها میتواند زمینه غنی و بکری باشد برای کسانی که روحیه ی جویندگی و تحقیق دارند. اما شرط آن است که خود محقق باشند و موسیقی دان و موسیقی شناس و یا حداقل تا حدی از روش و پژوهش را هم بدانند و صد نکته غیر حز بیاید تا اینکه مقبول مردم صاحب نظر شود.

نقل از استاد قاسم علی دماوند

در سال ۱۲۷۹ در تهران متولد شده و در اول فروردین ۱۳۴۴ مرحوم شدند. به شهادت گذشتگان و با استناد به آرشیو مکتوب و بازمانده در رادیو ایران مرتضی خان محجوبی از زوج حد منحصر به فرد و یکتا است. از لحاظ نوازندگی در پیانو کسی مانند او نبوده و نیست و از نظر پرکاری ایشان اگر پرکارترین و پربارترین هنرمند رادیو نباشد حداقل از پربارترین و از مفاخرین بزرگ به حساب خواهد آمد.

موسیقی کُرال ایران

مطالعه‌ای تاریخی - تحلیلی

حمید مسکری رابری

معمولا موسیقی دانان شاخصی برای داوری انتخاب میشدند که در دوره مذکور، دکتر برکشلی، رئیس اداره موسیقی و باله، حسین مردانی و ثمین باغچه بان، استادان هنرستان عالی موسیقی به عنوان هیئت داوران، و آقای غلامحسین ظهیر الدینی، مدیر آموزش سرود و موسیقی به عنوان ناظر انتخاب شده بودند.

از سال ۱۳۴۲ درس سرود در برنامه درسی دوره دبستان گنجانیده شده و دانش آموزان مختصری با جنبه های نظری موسیقی آشنا می شدند، سرود های ملی می خواندند و آموزگار غالبا با ویولن آنان را همراهی می کرد. برنامه های موثر متعددی که به دو نمونه آنها اشاره شد نقش بسیار مهمی در کشف استعداد های موسیقایی کودکان و نوجوانان ایفا کرد، و طی دهه های متمادی، بستر شکل گیری مسیر هنری موسیقی دانان شاخصی را فراهم کرد که در عرصه خلق و اجرای آثار جدید شد و گسترش آن در سطح کشور تا حدودی بر پرورش ذائقه موسیقایی اثر گذار بوده است.

بخش هشتم: بهداشت دهان و دندان علل پوسیدگی دندان

فساد دندان معمولاً به وسیله ایجاد پلاک (رسوب خرده های غذایی، بزاق و باکتری ها) روی سطح دندان ایجاد می شود. باکتری های پلاک، قند موجود در غذا را برای تولید اسید می شکنند که باعث خوردگی و فرسایش مینا می شود. اگر بیشتر از غذاهای تندی استفاده شود و دندان ها به طور صحیح تمیز نشوند، احتمالاً بعد از مدتی یک حفره ایجاد خواهد شد. این وضعیت خصوصاً در کودکان و نوجوانان شایع تر است؛ زیرا رژیم های قندی آنها زیاد است و معمولاً در تمیز کردن دندان ها سهل انگاری می کنند.

. التهاب لثه ها

التهاب ملایم لثه، تحت عنوان بیماری لثه شناخته می شود و بسیار رایج است و در دختران و زنان از شیوع بیشتری برخوردار است. لثه های سالم، صورتی یا قهوه ای رنگ و محکم هستند. در التهاب لثه، لثه ها به رنگ قرمز ارغوانی درآمده، نرم و براق می شوند و به راحتی خونریزی می کنند؛ به خصوص هنگام مسواک زدن دندان ها. این بیماری معمولاً با مصرف داروهای خاصی مثل «فنی توثین»، سرکوب کننده های ایمنی و داروهای ضد فشار خون، بدتر می شود.

“One ought to be both feared and loved, but as it is difficult for the two to go together, it is much safer to be feared than loved, if one of the two has to be wanting.” — Niccolò Machiavelli

Concentrati sul migliorare te stesso, non sul pensare di essere migliore. (Bohdi Sanders)

„Die Welt wird nicht bedroht von den Menschen, die böse sind, sondern von denen, die das Böse zulassen.“

Что разум человека может постигнуть и во что он может поверить, того он способен достичь

هر چهارشنبه مجله آنی را در کانال تلگرامی و سایت
رسمی مجله دنبال نمایید.

بر شانه‌ی من کبوتری ست
که از دهان تو آب می خورد
بر شانه‌ی من کبوتری ست
که گلوی مرا تازه می کند.
بر شانه‌ی من کبوتری ست باوقار و خوب
که با من از روشنی سخن می گوید
و از انسان - که رب النوع همه خداهاست.
من با انسان در ابدیتی پُرسِتاره گام می زنم.

#احمد_شاملو

بخش نهم: مصاحبه

بخش اول مصاحبه با:
دکتر عباس اقبال مهران

در زمانه‌ای که شاعران کمتری جنبه‌های مختلف زندگی خود را سوژه‌های شعری‌شان قرار می‌دهند و بیشتر مشاهدات بیرونی را در شعرشان توصیف می‌کنند، سراغ شاعر رفتیم که هر کدام از شعرهایش توصیفی است از یک گوشه زندگی او و عاطفه و دغدغه های شعرهایش است.

عباس اقبال مهران متولد ۱۸ اردیبهشت ماه ۱۳۶۶ در همدان است و مقطع کارشناسی و مقطع کارشناسی ارشد را در دانشگاه همدان گذرانده است. و هم اکنون مقطع دکترا تاریخ را در دانشگاه شهید چمران اهواز میگذراند. «کتاب شعر سلام بر ارمنستان، مجموعه شعر مشترک دل واژه ایم شعر شد، آرتساخ قلب همه ارمنیان» عنوان کتاب های اوست که توسط انتشارات بین المللی حوزه مشق منتشر شده است. به سراغ او رفتیم تا بیشتر بشناسیمش. با ما همراه باشید.

1. **علاقه شما به ادبیات از چه زمانی شروع شد؟**
علاقه من به ادبیات تقریباً از زمان کودکی در من وجود داشت. البته من همیشه فکر می‌کردم که نویسنده می‌شوم و فکر نمی‌کردم بتوانم شعر بگویم! در واقع خیلی اتفاقی وارد عرصه شعر شدم؛ به حدی که گاهی باورش برای خودم هم عجیب است. شروع کارم با قطعه ادبی بود و کم کم به نوشته‌هایم آهنگ دادم و سعی کردم شعر نیمایی بگویم.

2. **از چه زمانی شعر گفتن برای شما جدی شد؟**
شعر گفتن به‌طور جدی برای من از وقتی شروع شد که من نوجوان (دوم دبیرستان) بودم و حضور در انجمن شعر.
علاقه مندی من را بیشتر دبیر ادبیات در دوره دبیرستان تقویت کردند و بعد هم ادامه مسیر ...

3. **نظر خانواده درباره شعر گفتن شما چه بود؟**

خانواده استقبال کردند. هرچند در آغاز کار، چون آینده یک شاعر یا هنرمند مبهم هست، اما بعدها که علاقه من را دیدند، از آنجایی که مادرم هم به شعر علاقمند بودند و دیدند که من می‌توانم نمونه‌های خوبی از شعر ارائه دهم، تشویق کردند و تا به الآن هم یکی از مشوق‌های جدی‌ام مادرم و خواهر بزرگم بوده است.

۴. به غیر از غزل در قالب‌های دیگری هم شعر می‌گویید؟ همان‌طور که اشاره کردم، اوایل با نیمایی کار را آغاز کردم و بعدها که وارد دانشگاه شدم سعی کردم نیمایی را جدی بگیرم؛ اما به پیشنهاد استاد قیصر امین‌پور که دوست داشتند من قالب‌های کلاسیک را تجربه کنم و در آنها مسلط شوم تا به شعر نیمایی تسلط پیدا کنم، غزل‌سرایی را شروع کردم. کم‌این‌که چند غزل هم در دوره دبیرستان و اوایل دوره دانشجویی گفته بودم. همچنین تجربه سرایش دوبیتی، رباعی، مثنوی، مثنوی برای کودکان و نوجوانان و ترانه را هم دارم. اما آنچه من را تا به امروز بیشتر به سمت خود کشیده، نیمایی بوده است.

توتالیتاریسم

هانا آرنت

وقتی حکومت آلمان نازی ۶ میلیون یهودی رو در سراسر خاک اروپا نسل کشی کرد، نه تنها صدای اعتراض یک آلمانی بلند نشد، بلکه به طور مستقیم و غیرمستقیم از این اقدامات حمایت کردن. سوال اینجاست که برای ملت آلمان چه اتفاقی افتاد که این چنین پا روی وجدان و انسانیتِ خودشون گذاشتن و با جنایت همراه شدن؟ چه چیزی می‌تونه از انسان‌های معمولی چنین هیولاهای بی‌عاطفه‌ای رو بسازه؟

جواب به این سوالات در یه کلمه خلاصه میشه: ایدئولوژی! هانا آرنت در کتاب توتالیتاریسم که یکی از مهم‌ترین آثارش به حساب میاد، کشف بزرگی رو در عالم سیاست انجام داده. هانا آرنت توی کتاب توتالیتاریسم نشون داد که تعریف‌های رایجی که تا اون زمان از انواع حکومت و نظام‌های سیاسی ارائه می‌شده، کافی نبوده و باید نوع جدیدی از حکومت و نظام سیاسی رو تعریف کرد. توتالیتاریسم یا تمامیت‌خواهی، صفتی هست که ازش برای توصیف حکومت‌هایی که از طریق اعمال زور حکمرانی می‌کنن، استفاده میشه. به این رژیم‌ها، اصطلاحاً رژیم‌های توتالیتیر می‌گن. تفاوت رژیم‌های توتالیتیر با دیکتاتورهای عادی در اینه که رژیم‌های توتالیتیر با اهرم‌های قانونی‌ای که خودشون وضع می‌کنن، در کلیه‌ی عرصه‌های زندگی مردم و حریم خصوصی آدم‌ها دخالت می‌کنن و افراد رو تحت سلطه‌ی خودشون قرار میدن.